

POSUDEK OPONENTA NA RIGORÓZNÍ PRÁCI

Autor: Mgr. Ing. Lumír Hodina
Téma: Oddlužení se zaměřením na společné oddlužení manželů
Oponent: doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.

I.

Autor předložil na Katedře obchodního práva Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni v akademickém roce 2017/2018 rigorózní práci na výše uvedené téma.

Rigorózní práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu rigorózní práce s jinými díly 0 %. Ani při vlastním hodnocení práce nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo podezření z plagiátorství.

II.

Předložená práce má celkový rozsah 129 stran (včetně resume a seznamu pramenů). I co se týče ostatních předepsaných kritérií, po formální stránce předložená rigorózní práce vyhovuje požadavkům čl. V. vyhlášky děkana FPR č. 24D/2016, o rigorózním řízení.

Pokud se týče vlastní struktury práce, lze ji pokládat za převážně standardní, konvenující obvyklým pravidlům pro obsah prací tohoto druhu. Neobvyklé a třeba uvést, že i zjevně negativní však je, že vlastní jádro práce, tj. ono společné oddlužení manželů, je obsaženo na pouhých 11 stranách (s. 36-47).

Positivem práce je sice hojné využití domácí judikatury, ovšem často se tak děje způsobem dosti mechanickým, bez jakéhokoliv hlubšího rozboru nebo alespoň komentáře; v některých případech ani není zjevné, zda se autor s právním názorem v judikátu obsaženým ztotožňuje či nikoliv.

Vytknout autorovi je třeba, že v práci – s přihlédnutím k tématu práce – je jen velmi málo domácí odborné literatury a zejména zde není žádná cizojazyčná odborná literatura. Rovněž s komparací se autor příliš nevyčerpával; je sice v práci obsažena, ovšem toliko s jediným právním řádem (Rakousko) a toliko na pouhých 7 stranách (s. 110-116).

Práce s literaturou je vůbec jedním ze slabších míst práce; jednak literatury je citováno obecně dosti málo, jednak – a to zejména – není prakticky vůbec využita zásadní práce P. Smolíka o oddlužení z roku 2016, se kterou se přitom autor (soudě podle jejího zařazení do seznamu literatury – s. 120) zjevně seznámil.

Co do formální stránky věci nelze přehlížet, že práce sice obsahuje značné množství citací judikatury, což je nepochybně jejím kladem, avšak u žádného z judikátů není uveden pramen, odkud byl judikát převzat.

Podoba citací literatury v poznámkách pod čarou nerespektuje žádnou z existujících citačních norem.

III.

K vlastnímu obsahu díla je dále třeba uvést následující připomínky:

1. Ve vlastním textu (např. s. 13 aj.), jakož i v poznámkách pod čarou (např. poznámka pod čarou č. 6) se často objevují více či méně doslovné citace zákona, jejichž smysl je neznámý (s. 13 aj.).
2. Opakovaně nevhodně je užíváno slovního spojení „jedná se“ tam, kde nejde o právní jednání a kde je tedy namístež užití pojmu „jde“ (s. 15, 20 aj.).
3. Podivně nesystematické je vnitřní členění textu, když pod nadpisem kapitoly je pravidelně před první podkapitolou neočíslovaný text bez nadpisu (např. na s. 12, s. 18-19, s. 26-27, aj.).
4. Texty o úpadku a o způsobech řešení úpadku (s. 12-16) jsou schematicky popisné a z hlediska tématu práce zbytečné.
5. S vlastním tématem práce nemá nic společného text o společném jmění manželů (s.16-17).
6. Hojně používání slova „ustanovení“ v textu prakticky před každou paragrafovou zkratkou je jednak věcně zbytečné, jednak činí text zdlouhavým a hůře přehledným.
7. Argumentovat při interpretaci zákona závěry obsaženými v zápisu z pracovní porady insolvenčních soudců (s. 29) je právně dosti problematické. Ostatně i odkaz na cit. zápis je po formální stránce nedostatečný, neboť čtenář se z něj nedozví, kde je možno příslušný materiál dohledat.
8. Nevhodné a v některých případech i zjevně chybné (např. s. 45) je užití spojky „anebo“.
9. Jaký je smysl seznamu citovaných judikátů (s. 123-127), je oponentovi záhadou.

IV.

Jazykově je rigorózní práce na solidní úrovni.

Překlepy nebo jiné drobné písařské (např. „existentnost“ – s. 14) apod. chyby jsou vcelku ojedinělé.

Úprava rigorózní práce je jinak v souladu s obvyklými požadavky kladenými na tento druh kvalifikačních prací.

V.

V rámci obhajoby rigorózní práce by se měl autor zaměřit zejména na otázku (ne)vhodnosti a (ne)domyšlenosti legislativních návrhů směřujících ke zmírnění/odstranění limitů pro oddlužení fyzických osob.

VI.

Po celkovém posouzení předložené rigorózní práce jsem dospěl k závěru, že předložená rigorózní práce – byť s výhradami výše uvedenými – splňuje požadavky kladené na rigorózní práce.

Po zvážení všech pozitivních a negativních rysů rigorózní práce proto doporučuji Mgr. Ing. Lumíru Hodinovi v případě úspěšné obhajoby rigorózní práce a úspěšného složení státní rigorózní zkoušky udělit titul JUDr.

V Plzni dne 15. 1. 2018

doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.

